

Ὁρθοδοξία

«Τίς κοινωνία φωτι

πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

■ Ἱεραποστολικὸς βραχίονας τῶν Προτεσταντικῶν Ὁμολογιῶν

Γεδεωνίτες*

Μία σύγχρονη Προτεσταντικὴ Κίνηση

Οἱ Γεδεωνίτες εἶναι μία προτεσταντικὴ κίνηση, ἡ ὁποία ἰδρύθηκε στὶς Ἡνωμένες Πολιτείες τῆς Ἀμερικῆς τὸ 1899¹ στὴν πόλη τοῦ Wisconsin.

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1898 δύο ἄνδρες ἄγνωστοι μεταξύ τους ὁ John H. Nicholson καὶ ὁ Samuel E. Hill συναντήθηκαν τυχαῖα στὸ ξενοδοχεῖο Central Hotel Boscobel τοῦ Γουϊσκόνσιν² καὶ ἄρχισαν νὰ διαβάζουν τὴν Ἀγία Γραφή. Ὁ Κύριος, σύμφωνα μὲ τοὺς Γεδεωνίτες, τοὺς ἐνέπνευσε τὴν ἰδέα νὰ δημιουργήσουν ἕνα σύνδεσμο ἀπὸ χριστιανοὺς ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι θὰ ταξίδευαν μὲ σκοπὸ τὴν διάδοση καὶ τὴν μελέτη τῆς Ἀγίας Γραφῆς³.

Μετὰ τὴν σύσταση τῆς ομάδας (1899), τὰ μέλη τῆς ἀποφάσισαν νὰ τῆς δώσουν τὴν ὀνομασία «Γεδεωνίτες». Ἡ ὀνομασία τῆς κινήσεως προέρχεται ἀπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Γεδεών,

(*) Περιοδ. «Διάλογος», Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2018, σελ. 16-17. Τῆς Ἀγγελικῆς Δημ. Χατζηγιάννου, Δρ. Θεολογίας. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Βασιλείου Γεωργοπούλου π., «Γεδεωνίτες: Μία διεθνῆς προτεσταντικὴ ὁργάνωση», Ἐφημέριος 1 (2010) 18.

2. <https://www.gideons.org/about>

3. Χριστοφόρου Τσιάκκα Ἀρχιμ. (νῦν Ἐπισκόπου Καρπασίας), «Γεδεωνίτες», Ἐγκυκλοπαιδικὸ Λεξικὸ Θρησκευτῶν καὶ Αἱρέσεων-παραθρησκευτικῶν ομάδων καὶ συγχρόνων ιδεολογικῶν ρευμάτων, Κύπρος 2002, ἔκδ. Ἱερᾶς Μονῆς Τροοδοτίσσης, σελ. 157.

ένος από τους Κριτές του Ισραήλ⁴, ή ιστορία του οποίου περιλαμβάνεται στην Παλαιά Διαθήκη, στο Βιβλίο των Κριτών.

Η επίσημη ονομασία της οργάνωσης είναι «*The Gideons International*»⁵.

Τὸ ἔμβλημα τῆς κινήσεως εἶναι μία ὕδρια καὶ ἕνας πυρσός. **Τ**ὰ δύο αὐτὰ ἐμβλήματα προέρχονται ἀπὸ ἀναφορὰ πὺν γίνεται στὸ Βιβλίο τῶν Κριτῶν καὶ πιὸ συγκεκριμένα στὸ περιστατικὸ ὅπου ὁ Γεδεών, μετὰ ἀπὸ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ, χρησιμοποίησε τὴν ὕδρια καὶ τὸν πυρσὸ γιὰ νὰ κερδίσει τοὺς Μαδιανίτες⁶.

Μὲ αὐτὰ τὰ δύο σύμβολα οἱ Γεδεωνίτες δηλώνουν ὅτι μέσα τους καίει ἡ φλόγα τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεό, ἡ ὁποία μεταδίδεται μὲ τὸν Λόγο του⁷.

* * *

Ἡ κίνηση ἐμφανίζεται ὡς ἀδογματιστὴ ἢ ὑπερδογματικὴ.

Τὰ βασικὰ πιστεύω τους συνοψίζονται στὰ ἑξῆς: **α)** στὴν ὁμολογία ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ αἰώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ, **β)** στὴν ἀναγνώρισή του ὡς προσωπικοῦ λυτρωτῆ ἀπὸ τὸν καθένα, **γ)** στὴν ἀναγνώριση τῆς Ἀγίας Γραφῆς ὡς θεοπνεύστου λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ **δ)** στὴν ἐπιθυμία νὰ ἀκολουθοῦν τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ στὴν καθημερινή τους ζωὴ⁸.

Τὰ μέλη τῆς κινήσεως εἶναι λαϊκοὶ «ἀπὸ ὅλα τὰ εὐαγγελικὰ δόγματα, χριστιανικὲς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐπαγγελματίες μὲ ζωντανὲς μαρτυρίες πὺν ἀφοροῦν τὸν Κύριο.

Κάθε Γεδεωνίτης εἶναι ἐνεργὸ μέλος σὲ κάποια τοπικὴ ἐκκλησία καὶ οἱ Γεδεωνίτες εἶναι ὀργανισμὸς πὺν ἐργάζεται σὲ

4. Γεδεών ἢ Ἱεροβαάλ. Ἦταν γόνος τῆς φυλῆς τοῦ Μανασσῆ, ὁ πέμπτος Κριτὴς τοῦ Ἰσραήλ (1249-1209 π.Χ.). Γ. Κωνσταντίνου, Λεξικὸ τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἐν Ἀθήναις 1888, ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀθηναϊδος, φωτοτυπικὴ ἀνατύπωσις 1968, ἐκδ. Γρηγόρη, σ. 231. Περὶσσότερα γιὰ τὸν Γεδεών βλ. στὸ Κριταὶ κεφ. στ' 11-40, ζ'-η' καὶ στὸ *The interpreter's dictionary of the Bible*, Nashville 1990, ἐκδ. Abingdon Press, τόμ. 2, σελ. 393-395.

5. Τσιάκκα, «Γεδεωνίτες», σελ. 157.

6. Κριταὶ ζ' 16-22.

7. Ἀντ. Παπαδοπούλου, Σύγχρονες αἱρέσεις, «θρησκευτικὰ κινήματα», Νέα Ἐποχὴ, Θεσσαλονίκη 1996, ἐκδ. Πουρναρᾶ, σελ. 104.

8. Βασιλείου Γεωργοπούλου π., «Γεδεωνίτες», σελ. 18.

συνεργασία με τις ευαγγελικές εκκλησίες και οργανισμούς»⁹.

Τὰ κεντρικά γραφεία τῆς ὀργανώσεως βρίσκονται στὴν πόλη Νάσβιλ (Nashville) τῆς πολιτείας τοῦ Τενεσσὴ τῶν ΗΠΑ¹⁰. Τὸ 1947 ἡ ὀργάνωση ἐπεκτάθηκε στὴ Μ. Βρετανία, ἐνῶ σήμερα δραστηριοποιεῖται σὲ 190 χῶρες¹¹ καὶ ἔχει περίπου 250.000 μέλη¹².

Σκοπὸς τῆς κινήσεως εἶναι ἡ διάδοση τῆς Ἁγίας Γραφῆς γι' αὐτὸ καὶ τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως φροντίζουν νὰ τοποθετοῦν τὴν Ἁγία Γραφή καὶ ἄλλα ἔντυπα σὲ ξενοδοχεῖα, δημόσιους χώρους, στρατόπεδα, νοσοκομεῖα, ἀεροδρόμια κ.ἄ.¹³.

Ὁ βασικὸς κανόνας τῆς χριστιανικῆς τους ζωῆς εἶναι νὰ νηστεύουν αὐστηρὰ μία ἡμέρα τὸ μῆνα, νὰ προσεύχονται ὅλοι μαζί καὶ νὰ μελετοῦν τὴν Ἁγία Γραφή.

* * *

Ὁ προτεσταντικὸς χαρακτήρας τῆς κινήσεως εἶναι δεδομένος. Στὸν ἐπίσημο διαδικτυακὸ τόπο τῆς ὀργανώσεως χαρακτηρίζονται ὡς «*ἱεραποστολικὸς βραχίονας*» τῶν προτεσταντικῶν ὁμολογιῶν, ἐνῶ τὰ ἀνὰ τὸν κόσμον μέλη της, ποὺ ἀνήκουν σὲ διάφορες προτεσταντικὲς ὁμολογίες, μποροῦν νὰ γίνουν μέλη δεχόμενοι ἀπλῶς τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως.

Σημειώνουν χαρακτηριστικά: «*Οἱ Γεδεωνίτες εἶναι δραστήρια μέλη τῶν Ευαγγελικῶν Ἐκκλησιῶν, κοινοτήτων καὶ Ἐλευθέρων Ἐκκλησιῶν*».

Ὁ προτεσταντικὸς χαρακτήρας τῆς ὀργανώσεως καθίσταται ἐμφανῆ καὶ ἀπὸ τὴν χρῆση τυπικῶν ὁμολογιῶν σωτηρίας ποὺ συναντᾶμε σὲ πλῆθος προτεσταντικῶν ὁμάδων καὶ ἐντύπων¹⁴.

9. Τσιάκκα, «Γεδεωνίτες», σελ. 157.

10. Γεωργοπούλου, «Γεδεωνίτες», σελ. 18.

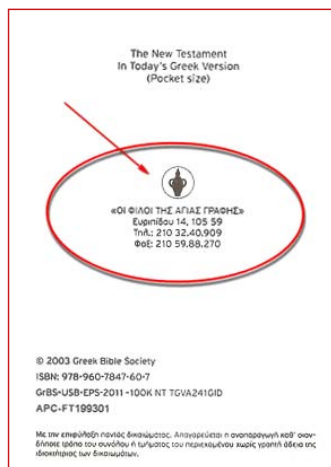
11. Th. Kyriani-Mark Lampert, Encyclopedia of the Christianity of the United States, τόμ. 5, WA 2016, σ. 963.

12. Γεωργοπούλου, «Γεδεωνίτες», σελ. 18.

13. Τσιάκκα, «Γεδεωνίτες», σελ. 157.

14. Γεωργοπούλου, «Γεδεωνίτες», σελ. 19.

Στην Ελλάδα οί Γεδεωνίτες έμφανίστηκαν τὸ 1952 ὅταν ὁ Ἀμερικανὸς ἐργοστασιάρχης ψυγείων Ἰωάννης Ἰνγκλαντ σύστησε τὴν ἔνωση Γεδεωνιτῶν¹⁵ πὺν δραστηριοποιήθηκαν μετὴν ὀνομασία «Οἱ φίλοι τῆς Ἁγίας Γραφῆς» μετ σκοπὸ τὴν διάδοσή της. Ἀποτελοῦν σωματεῖο μετ ἀναγνωρισμένο καταστατικὸ ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο Ἀθηνῶν. Τὸ ἑλληνικὸ τμῆμα ἀποτελεῖ, σύμφωνα μετ τοὺς ἰδίους, παράρτημα τῆς «*The Gideons international*»¹⁶.

* * *

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετ ἀπόφασή της (21 Μαρτίου 1961) θεωρεῖ τὴν διάθεση τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀπὸ τὴν ἐν λόγω προτεσταντικὴ ὀμάδα ὡς καθαρὰ προσηλυτιστικὴ ἐνέργεια. □

15. Παπαδοπούλου, Σύγχρονες αἰρέσεις, σελ. 104.

16. Γεωργοπούλου, «Γεδεωνίτες», σελ. 19.